

Częstotliwość wypłaty wynagrodzenia jest zazwyczaj ustalona w umowie o pracę. Jeżeli nie zostało to ustalone, prawo przewiduje, że wynagrodzenie należy wypłacać przynajmniej dwa razy w miesiącu. Niemniej jednak w Norwegii zazwyczaj ustala się wypłatę wynagrodzenia raz w miesiącu. Dzień wypłaty wynagrodzenia różni się, ale standardowy system w sektorze prywatnym przewiduje wypłatę wynagrodzenia z dołu na koniec miesiąca. Przy wypłacie wynagrodzenia pracodawca powinien przekazać pracownikowi odcinek pensji, który zawiera specyfikację wynagrodzenia, potrącenia podatkowe i ewentualne inne potrącenia.

Czas pracy jest w Norwegii dość ściśle regulowany. Strony posiadają w pewnym zakresie dowolność przy ustalaniu czasu pracy, ale z założenia ogólny czas pracy nie może przekraczać dziewięciu godzin w ciągu 24 godzin oraz 40 godzin w ciągu siedmiu dni. W ciągu doby czas wolny od pracy musi wynosić minimum 11 godzin. Dla grup, które są objęte bardziej obciążającymi systemami czasu pracy, takimi jak np. praca na zmiany, praca w systemie turnusowym, w nocy i niedziele, ustala się krótszy tygodniowy czas pracy (38 godzin w ciągu siedmiu dni w przypadku prac, które są prowadzone przez całą dobę w dni powszechne oraz 36 dni w ciągu siedmiu dni w przypadku prac, które są prowadzone przez całą dobę przez cały tydzień). Zawsze istnieje możliwość ustalenia krótszego czasu pracy. W ramach układów zbiorowych najczęściej ustala się czas pracy w wysokości 37,5 godzin tygodniowo.

Strony mogą dowolnie ustalić rozmieszczenie czasu pracy, czyli moment rozpoczęcia i zakończenia czasu pracy. Z założenia pracownik nie powinien pracować w nocy ani w dni świąteczne/weekendy.

W przypadku pracy wykraczającej poza normatywny czas pracy należy wypłacić standardową stawkę godzinową z dodatkiem o minimalnej wysokości 40%.

Praca w nadgodzinach nie może przekraczać dziesięciu godzin w ciągu siedmiu dni, 25 godzin przez cztery kolejne tygodnie oraz 200 godzin w okresie 52 tygodni. Pracodawca i przedstawiciele pracowników w przedsiębiorstwie objętym układem zbiorowym mogą jednak na podstawie pisemnej umowy rozszerzyć pracę w nadgodzinach do 20 godzin w ciągu siedmiu dni, ale przy tym łączny czas pracy w nadgodzinach nie może przekroczyć 50 godzin przez cztery kolejne tygodnie. Praca w nadgodzinach nie może jednak przekroczyć 300 godzin w okresie 52 tygodni. Ponadto, w szczególnych przypadkach Arbeidstilsynet [Norweska Inspekcja Pracy] może na wniosek zezwolić na łączny czas pracy w nadgodzinach w liczbie do 25 godzin w ciągu siedmiu dni i 200 godzin w ciągu 26 tygodni.

Łączny czas pracy, tj. suma zwykłego czasu pracy i pracy w nadgodzinach, nie może przekroczyć 13 godzin w ciągu 24 godzin, lub 48 godzin w ciągu siedmiu dni. Granicę 48

godzin w ciągu siedmiu dni można uśrednić w okresie ośmiu tygodni. Pracodawca i przedstawiciele pracowników w przedsiębiorstwie objętym układem zbiorowym mogą jednak na podstawie pisemnej umowy ustalić wyjątek od granicy 13 godzin w ciągu 24 godzin, jednak pod warunkiem, że łączny czas pracy nie przekroczy 16 godzin w ciągu 24 godzin.

<https://codex.no/pl/prawo-budowlane/wymogi-dotyczace-norweskich-warunkow-wynagrodzenia-i-pracy>